

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U Z A D R U

Broj: K-DO-51/07,
Zadar, 14. rujna 2009.
SD/ZS

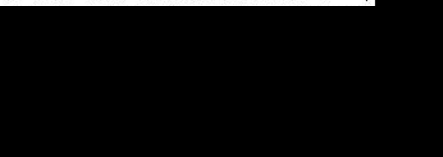
ŽUPANIJSKI SUD U ZADRU

Na temelju čl. 42. st. 2. toč. 3. Zakona o kaznenom postupku, podižem

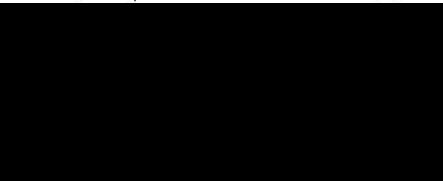
OPTUŽNICU

protiv:

I-okr. NEBOJŠE BALJAKA,

II-okr. STEVE IVANIŠEVIĆA,

da su i to:

I okr. Nebojša Baljak

1. u razdoblju od listopada 1991. do 18. ožujka 1992., na području Ravnih kotara u okupiranom selu Popovići, kao naoružani pripadnik tzv. milicije RSK sudjelujući u oružanom sukobu između bivše tzv. JA i srpskih paravojskih postrojbi, na jednoj strani i oružanih snaga Republike Hrvatske, provodeći velikosrpsku ideju vojnog osvajanja i izdvajanja dijela teritorija Republike Hrvatske, te u cilju da civilno hrvatsko pučanstvo terorom natjeraju da napuste svoje domove, tako da su protjerani gotovo svi Hrvati s područja tzv. RSK, odnosno da se tom pučanstvu onemogućí svaki povratak u svoje domove, protivno čl. 3. toč. 1. a i c. Konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, prihvaćene u Ženevi 1949. godine, kao i protivno čl. 51. št. 2. Dopunskog protokola

uz tu Konvenciju o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, u grupi s više naoružanih pripadnika pobunjenika, početkom listopada 1991. došao do vinograda u kojem je civil Zvonko Zelić, u kojem je brao grožđe, prisilio ga da se popne na smokvu, time da ga je prethodno udarao kundakom puške po leđima, a u blizini smokve mu vezao oči maramom, pritom ga prijeteći da će ga ubiti, pa su mu nakon izvjesnog vremena dopustili da siđe sa smokve pa ga udarali kundacima puške po glavi i s cijevi puške u predjelu rebara, nakon čega su ga ostavili, a tijekom mjeseca ožujka 1992. godine, zajedno s još jednim pripadnikom paravojsnih postrojbi, za sad neutvrđenog identiteta, došao u obiteljsku kuću civila, ošt. braće Zvonka i Bore Zelića u mjestu Popovići, te najprije Zvonka Zelića odveli u krš pored kuće gdje ga je udarao kundakom puške i nogama po glavi i tijelu i izbio mu 8 zubi, nakon čega ga je vratio kući, a zatim na isto mjesto odveo također civila Boru Zelića, gdje su ga on i drugi pobunjenik, udarali šakama i nogama po glavi i tijelu, a nakon toga i njega vratili kući i iz susjedne kuće, također na isto mjestu u kršu odveli pok. Milu Zelića, kojega su također tamo brutalno istukli, sve ovo navodno tražeći skriveno oružje kod oštećenika kojega ovi nisu imali,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba izvršio napad na pojedine civile, mučio ih, prema njima postupao nečovječno i primjenjivao mjere zastrašivanja i terora,

I-okr. Nebojša Baljak i II-okr. Stevo Ivanišević

2. dana 8. lipnja 1992. u popodnevrim satima, u okupiranom selu Rodaljice, kao naoružani pripadnici tzv. milicije RSK sudjelujući u oružanom sukobu bivše tzv. JA i srpskih paravojsnih postrojbi, protiv oružanih snaga Republike Hrvatske, provodeći velikosrpsku ideju vojnog osvajanja i izdvajanja dijela teritorija Republike Hrvatske, te u cilju da civilno hrvatsko pučanstvo, terorom, natjeraju da napusti svoje domove, tako da su protjerani gotovo svi Hrvati s područja tzv. RSK, odnosno da se tom pučanstvu onemogući svaki povratak u svoje domove, protivno čl. 3. toč. 1. a. i c. Konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata, prihvaćene u Ženevi 1949. godine, kao i protivno čl. 51. st. 2. Dopunskog protokola uz tu Konvenciju o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba, došli u dvorište kuće civila Ivana i Stoje Paić i Ivana Paića odmah počeli udarati čizmama i pištoljem po tijelu i glavi govoreći mu da mu ustašku majku i da što čeka tamo, uslijed čega je ovaj pao na tlo, s kojeg su ga digli i bacili preko zida u susjedno dvorište gdje su ga nastavili udarati nanijevši mu ozljede po tijelu i izbivši mu zube, da bi radi upita Stoje Paić, koja je slijepa i invalid, zbog čega ga tuku, ovu srušili sa stolice na kojoj je sjedila i s njom je udarali po tijelu i glavi ozlijeđivši joj pri tom glavu, pa su ih tako iznemogle ostavili ležati u dvorištu, a zatim su odnosili stvari iz njihove kuće i iz susjednih kuća,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba izvršili napad na pojedine civile, mučili ih, prema njima postupali nečovječno i primjenjivali mjere zastrašivanja i terora,

pa da su time počinili kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratni zločin protiv civilnog stanovništva označeno i kažnjivo čl. 120. st. 1. OKZRH.

STOGA PREDLAŽEM:

1. pred tim sudom održati glavnu raspravu,
2. na glavnu raspravu pozvati okr. Nebojšu Baljaka i okr. Stevu Ivaniševića, te svjedoke Zvonka Zelića (47), Boru Zelića (50), Juru Zelića (52), Matiju Zelić (54), Antu Kamber (82), Ivana Paića (89) i Stoju Paić (89),
3. na glavnoj raspravi pročitati liječničku dokumentaciju koja se odnosi na ošt. Zvonka Zelića (18-27), i izvratke iz kaznene evidencije (46 i 67)
4. temeljem čl. 102. st. 1. toč. 1. i 4. Zakona o kaznenom postupku protiv okrivljenika odrediti pritvor.
5. temeljem čl. 486. st. 1. ZKP-a naložiti izdavanje tjeralice jer je evidentno da se okrivljenici rade u bijegu i nedostupni su.

OBRAZLOŽENJE

Protiv okr. Nebojše Baljaka i Steve Ivaniševića bila je provedena istraga zbog kaznenih djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva jer je postojala osnovana sumnja da su upravo njih dvojica u razdoblju od listopada 1991. do lipnja 1992., kao naoružani pripadnici tzv. milicije RSK postupali prema civilima, na način kako je to pobliže opisano u činjeničnom dijelu izreke ove optužnice.

Kako okrivljenici nisu dostupni, to tijekom istrage nisu ispitani.

Istražni je sudac međutim provodeći istragu, ispitao sve predložene svjedoke, pa je tako ošt. Zvonka Zelić vrlo precizno opisao događaj iz listopada 1991. kada je po okr. Nebojši Baljaku, kojega u tom trenutku nije prepoznao, ali je kasnije saznao da se radilo upravo o njemu, bio zatečen u vinogradu njegove sestre Maše Čirjak i to tako da su ga okr. Nebojša Baljak zajedno s drugim naoružanim osobama u uniformama izudarali, nakon čega su mu naložili da se popne na smokvu i vezali mu oči prijeteći mu da će ga ubiti, pa su ga spustili sa stabla i nastavili ga udarati dok ih u tome nije spriječio neprijateljski vojnik koji je naknadno došao.

Ovaj je svjedok također opisao događaj koji se odvijao u ožujku 1992. kada je okr. Nebojša Baljak zajedno s još jednim nepoznatim pripadnikom paravojskih postrojbi pobunjenika došao u kuću njega i njegovog brata Bore, navodno tražeći skriveno oružje, pa su ih kako ovi doista nisu imali nikakvog oružja, vodili u krš u blizini kuće gdje su ih maltretirali i tukli, kako je to pobliže opisano u činjeničnom dijelu izreke ove optužnice, time da je opisao i maltretiranje sada pok. Mile Zelića koje mu je ovaj opisao neposredno nakon toga jer da su i njega odveli na isto mjesto u krš i brutalno istukli.

Svjedok Bore Zelić je u cijelosti identično iskazao kao i njegov brat svjedok Zvonko Zelić i opisao događaj u ožujku 1992.

Svjedok Jure Zelić je bio očevidac tog događaja iz ožujka 1992. i u svom iskazu je naveo da je vidio kada je okr. Nebojša Baljak došao u kuću Zvonka i Bore Zelića, da je čuo da je okr. Nebojša Baljak na njih vikao, da je vidio da je okr. Nebojša Baljak udarao ošt. Zvonka Zelića i da je vidio kako su u krš odvodili Zvonka Zelića i Boru Zelića i da je vidio da su bili krvavi i izubijani nakon što su se vratili iz krša.

Svjedokinja Matija Zelić je iskazala da je vidjela kad su „martićevci“ maltretirali i tukli Zvonka Zelića, Boru Zelića i pok. Milu Zelića, da je vidjela da su svi krvavi i da su im ti „martićevci“ naređivali da krv sa sebe speru u koritu u kojem se napaja stoka.

Već iz sadržaja iskaza ovih svjedoka sasvim jasno slijedi da je okr. Nebojša Baljak počinio kazneno djelo koje mu se ovom optužnicom stavlja na teret, a da je tom u tako slijedi i iz sadržaja liječničke dokumentacije ošt. Zvonka Zelića osobito iz liječničke potvrde (l.s.23) iz koje slijedi da su svi zubi u gornjoj čeljusti Zvonka Zelića izvađeni i da stoga nosi totalnu protezu, a u donjoj čeljusti nedostaje 9 zuba.

U odnosu na djelo iz toč. 2) izreke ove optužnice, u kojem se na teret stavlja okr. Nebojša Baljak i Stevi Ivaniševiću da su dana 8. lipnja 1992. postupali na način kako je to tamo opisano slijedi osobito iz iskaza ispitanih svjedoka ošt. Ivana Paića i njegove supruge Stojke Paić koji su decidirano iskazali da su ih okr. Nebojša Baljak i okr. Stevo Ivanišević u lipnju 1992. u njihovom dvorištu mučili i tukli.

Svjedok Ante Kamber je u svom iskazu istakao da je dva dana nakon događaja došao u kuću ošt. Ivana i Stojke Paić i da su im ovi rekli da su ih zlostavljali upravo okr. Stevo Ivanišević i okr. Nebojša Baljak time da mu je Ivan Paić rekao da su ga tukli rukama i nogama po cijelom tijelu i da su ga bacili preko jednog visokog zida u tor a da su njegovu suprugu Stojku udarali drvenim stolcem tronošcem po glavi. Ovaj je svjedok također pojasnio da oštećenici nisu mogli tražiti liječničku pomoć jer da ih nije imao tko odvesti liječniku, te da su ozljede sami previjali.

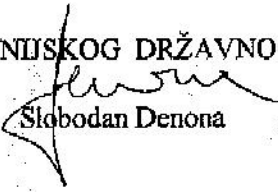
Dakle iz sadržaja ovih dokaza neupitno slijedi da su okrivljenici Nebojša Baljak i Stevan Ivanišević svakako motivirani zastrašivanjem malobrojnih preostalih Hrvata na tada okupiranom području izvršili napad na dvoje staraca koje su mučili i prema njim postupali nečovječno, u čemu su ostvareni svi elementi kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, pa je stoga ova optužnica opravdana i na zakonu utemeljena.

Protiv okrivljenika je valjalo predložiti određivanje pritvora jer je evidentno da su u bijegu i samim tim da su nedostupni s jedne strane, a s druge strane pak i zbog činjenice da su počinili kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva za koje je propisana kazna zatvora do 20 godina, a jasno je da su okolnosti počinjenja djela posebno teška.

Kako su okrivljenici bili nedostupni i tijekom istrage to se predlaže da se, nakon određivanja pritvora, naloži izdavanje tjeralice.

PRILOG: spis Kio.124/07.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Slobodan Denona